

goče si ga je mislila Lavra, seveda nekaj dni pozneje, ko je zvedela, da je odpotoval.

V Lincu pridobil si je Josip s svojo marljivostjo jednako hitro zaupanje predstojnikov, kakor na Dunaju. Le raztresen bil je mnogokrat in saj ni bilo čuda. Poprej miren Josip, postal je sedaj jeden prvih rogoviležev. Nobena ura ni mu bila več prepozna iti domov. Dasi je bil razven svojega delokroga tak, v svojem delu bil je vesten in natančen.

Ko je zvedel nekaj mesecev potem o zaroki Lavre, udal se je popolnoma neizmerni pijači, kakor da bi hotel utopiti v njej pretekle spomine. Toda, ako jih je odgnal zvečer v veseli družbi za nekaj časa, porajali so se mu v jutru s tem bolj živimi barvami.

Preteklo je zopet leto. Josipov oče, trden mož, ki ni poznal bolezni v svojem življenju, obolel je nagloma. Mati in sin stala sta potrta ob postelji, stražeč menjaje bolnika. Toda smrt je neizprosna. Navadno pa požanje tam najhitreje, kjer je najmanj strahu pred njo.

Kakor je navadno pri tako trdnih ljudeh, da obole jedenkrat za vselej in da jih v tej jedni bolezni pokosi bela žena, tako je bilo pri gospodu Šletu. V malo dneh vzdihnil je mirno svojo dušo.

Veselo oznanjevali so zvonovi isti dan poroko Lavre in Milana. Vse hitelo je k cerkvi, da si ogleda to krasno dvojico. Gospice tržiča Ašah zbrale so se polnoštevilno, jeze peneč se in kakor ženske navada obirajoč vse, kar jim ravno prišlo na jezik. Ravno ko je mašnik zvezal poročenca za vse življenje, zazvenel je tožno mrtvaški zvon po dolini, oznanjujoč, da je preminul zopet jeden izmed milijonov sveta. Ko so se vrstile potem vesele napitnice na slavljenca, čestitalo jima je zopet vse. Na drugi strani brega v lični jednonadstropni hiši pa sta stali mati in sin, nema, žalosti polnih src ob mrtvaškem odru. Kako krivična je vender usoda. Tu seje z jednim udarcem brezmejno žalost in tam zopet brezmejno veselje.

Veličasten je bil zadnji pozdrav gospoda Šleta. Cel tržič spremljal je obče spoštovanega in čislaneža moža na mirodvor. Le Lavre ni opazil Josip, saj ni vedel, kaj da se je zgodilo mej tem. Bila je namreč odpotovala s svojim soprogom v vedno cvetočo Italijo. Po sprevedu razšlo se je ljudstvo in prej toliko čašчени mož bil je v kratkem popolnoma pozabljen. Ne, ni bil pozabljen, kajti njega soproga, ki ga je tolikanj ljubila, ni prebolela tega udarca. Po malo mesecih odnesli so tudi njo za soprogom.

Josip ostal je sam, popolnoma sam. Kaka samotja je to, čuti jo le tisti, ki nima nikogar, kateremu bi zamogel razkriti svoje bolesi in to je bilo pri njem. Vedno od doma, ni imel doma nikogar, kate-rega bi mogel nazivati svojim pravim prijateljem.

Lavra in Milan vrnila sta se s potovanja. Brezskrbno, kakor dva otroka, sta živela in kaj bi ne. Nje oče, ki se je sprva jako zoperstavljal tej zvezi, udal se je slednjič prošnjam hčere. Bila je jedinka in zakaj bi ne volila po svoje, saj si sama izbira sreče, tako je dejal pametni oče.

Polovico svojega ne neznatnega premoženja pripisal jej je na dan zaroke. To je zadostovalo. Milan, kateri je prevzel pivovarno svojega očeta, poravnal je z nekaj tisočaki na posestvo vknjižene dolgove ter razširil pivovarno. Vse mu je šlo po sreči in ta se je še znatneje povekšala, ko mu je podarila Lavra sina. Ljubezen vezala ju je s to vezjo še tesneje.

In kaj Josip? Prevzel je trgovino svojega očeta. Mož, ki je bil zašel že na slaba pota, spremenil se je popolnoma. Postal je še resnejši od nekdanj. Na veselicah in zabaviščih pa si ga iskal zaman. Videl si ga le pri resnem delu. S starimi prijatelji očeta občeval je največ.

Po malo letih pa zavzemal je v občini isto veljavno mesto, kakor njegov oče. Resni gospod župan, reklo se je vedno, kajti ni je bilo stvari, katera bi mu zamogla privabiti smehljaj v resne poteze obraza. Z Lavro srečaval se je večkrat, toda spregovoril dolgo ni z njo besedice, kajti pretežko mu je bilo. Toda čas in mnogostranska opravila, sta ga zlečila, da je pozabil na ob Donavi prelomljeno prisego.

***** Novice. *****

— **Osebnosti.** Ravnateljem kranjske hranilnice je izvoljen odvetnik gosp. dr. Anton vitez Schöppl. — Postajenačelnik v Matuljah pri Opatiji g. E. Malovrh je premeščen v Trbovlje, postajenačelnik v Trnovem pri Ilirski Bistrici gosp. Fran Lavrič pa v Matulje. — Premeščen je naš rojak g. dr. Ignac Herman, štabni zdravnik v Mariboru, v Zagreb, ter ob tej priliki imenovan polkovnim štabnim zdravnikom I. razreda.

— **Šolska vest.** Gdč. Ema Zarlijeva je imenovana za pomožno učiteljico na štirirazrednici v Šiški.

— **Poroke.** Poročil se je gosp. Ivan Lovšin iz Ribnice z gdč. Anico Šliber iz Sele pri Škofji Loki. — Poročil se je gosp. Fran Meden iz Begunj pri Cerknici z gdč. Marijo Dolenčevo.

— **Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani** volila je 200 kron danes teden na Vačah pri Litiji umrla Marija Primožič. Blag ji spomin in naj bi našla obilo posnemalcev.

— **Izpit za pouk gluhonemnih** sta napravila pretečeni torek pred komisijo v Lincu gg. učitelja Anton Arko in Frančišek Grm.

— **Odposlanstvo občinskega sveta pri cesarju.** Župan Hribar, ravnatelj Šubic in dr. Tavčar, katera deputacija ima cesarju izročiti v imenu občinskega sveta ljubljanskega prošnjo za olajšave pri vračanju 3% nega regulativnega posojila, niso bili v avdienci sprejeti v četrtek, dne 13. t. m. Cesar je namreč nagloma obolel in so bile vsled tega odpovedane vse avdijske.

— **Zasebna dekliška šola v Lichtenthurnovem zavodu** se je razširila v osemrazrednico.

— Iz Lelikh Lašč se nam poroča, da se je gospod Matija Hočev var odpovedal županstvu in načelništvu cestnega odbora.

— Sodno poslopje v Litiji. Litijska občina je sklenila, prepustiti sedanje sejmišče za stavbišče erarju, da tam zgradi novo sodno poslopje. V sredo se je vršil komisijonalni ogled in ker je komisija to stavbišče odobrila, se začne že na spomlad z gradnjo.

— Lični skladni koledar je ravnokar izšel. Cena mu je samo 70 vin., s pošto 20 vin. več. Delo je dobro znane narodne tvrdke Ivana Bonača, katera kaže vedno velik napredek. Želimo, da bi dobil skladni koledar obilo naročnikov.

— Shodi. V nedeljo sta bila dva shoda: katoliška stranka je zborovala v Čatežu ob Savi, narodnonapredna pa v Kostanjevici.

— Občinske volitve v Idriji so se vršile minolo soboto. Boj je bil hud. V tretjem razredu je zmagala z majhno večino klerikalna stranka, v prvem in drugem razredu pa narodna stranka.

— Žalostne vesti iz zadrug. Proti upraviteljem posojilnice in konsumnega društva v Marenbergu se je začelo kazensko postopanje zaradi hudodelstva goljufige. Tam so napravili okrog 100 000 kron kmetskega denarja. — Pri posojilnici in pri mlekarni v Cerkljah se je razkrilo večje poverjenje in se je tudi že začela sodna preiskava.

— Akademski slikar Grohar je prišel v nedeljo opoldne v Ljubljano in sicer iz Beneške Slovenije. Šel je naravnost v svoje stanovanje, ki pa je uradno zapečaten. Nato se je nastanil v nekem tukajšnjem hotelu, kjer ga je v ponedeljek zjutraj policija aretovala in ga potem izročila deželnemu sodišču.

— Okrajni zastop v Ormožu. Pri volitvi iz skupine veleposestva v okrajni zastop so bili soglasno izvoljeni sledeči narodnjaki: Dr. Omulec, Leopold Petovar, Martin Stanič, Andraž Muhič, župnika Ivan Bahonec in Albin Švinger ter Jakob Majcen.

— Pri Sv. Ivanu na cesti, podružnici rajhenburški, je padel vseh Svetih dan Josip Divjak, ko je zvonil večernice, iz zvonika, ter se smrtno pobil.

— Deželnozborske volitve na Štajerskem. Slovenci so za spodnještajerske skupine mest in trgov postavili pač svoje kandidate, a storilo se je zanje jako malo. Vsled tega je izid volitev tudi precej presenetil javnost. Sicer ni nihče resno mislil na zmago, a mislilo se je, da pokažejo volitve vsaj toliko, da slovenski živelj v mestih raste. Toda udeležba je bila od slovenskih strani jako pičla, med tem, ko je bila od nemške jako znatna. Število glasov bodo seveda Nemci korenito izrabljali v dokaz, na kako trdnih nogah stoji nemštvo v spodnještajerskih mestih in trgih.

— Deželnozborske volitve na Koroškem so se končale s popolnim porazom Slovencev. Doslej so imeli Slovenci v deželnem zboru tri poslance, pri minolih volitvah pa so izgubili dva mandata, pridobili pa nobenega, dasi bi bili lahko pridobili mandat iz splošne kurije Celovec-Velikovec, kjer se 19.000 volilcev sploh ni udeležilo volitve. Najhujši udarec za Slovence je, da je tudi v kmetskih občinah velikoveškega okraja propadel slovenski kandidat. Ta okraj je popolnoma slovanski in vendar je volil nemškega nacionalca.

— Slovenska šola pri Sv. Jakobu na Koroškem. Kakor znano, je naučno ministrstvo razveljavilo sklep koroškega deželnega šolskega sveta glede slovenske šole pri Sv. Jakobu. Zgodilo se je to vsled tega, ker ni bilo pravne podlage za preuredbo te šole. Nemci in nemškutarji so namreč uprizorili velik švindl, da bi zadušili to jedino slovensko šolo na Ko-

roškem. Ker je ministrstvo razsodilo po pravici in po zakonu, so silno nevoljni. Poslali so posebno deputacijo k deželnemu predsedniku vitezu Freydeneggu, oziroma prišli so, če smemo verjeti nemškim listom, vsi dotični renegatje in Nemci, ki bi radi ubili slovensko šolo pri Sv. Jakobu, in protestirali proti odločbi naučnega ministrstva. Najlepše pa je, da jim je glasom poročila v „Grazer Tagblattu“ deželni predsednik vitez Freydenegg obljubil, da hoče z vsem svojim uplivom podpirati njih prizadevanja, to je, delati na to, da se zatre slovenska šola pri Sv. Jakobu.

— Lahonska ošabnost presega včasih res vse meje. To kaže slučaj, ki se je primeril v okrajnem šolskem svetu v Pazinu. Gimnazijski ravnatelj Kos je v tej korporaciji govoril uradno in privatno hrvatski. Laški trije člani okr. šolskega sveta so proti temu demonstrirali s tem, da so odšli od seje. Sedaj pa so marki Polesini in drugi laški poslanci celo v državnem zboru interpelirali vlado, ker se je ravnatelj Kos poslužil svoje pravice. To je že preneumno, kaže pa silno ošabnost Lahov. Ti vidijo že v tem provokacijo, da se kdo poslužuje po postavi mu pristojne pravice.

— Umrl je v Celju bivši c. kr. notar in posestnik, gosp. Anton Kupljen, v starosti 61 let. Pokojnik je bil vrl narodnjak in se je tudi poskusil na literarnem polju in sicer z neko narodnogospodarsko razpravo. Resigniral je pred nekaj leti na svoje notarsko mesto v Črnomlju in je od tedaj živel v Celju. Blag mu spomin!

— Medveda so srečali. V sredo zjutraj, ko so šli ljudje na Ig v semenj, so na Zgornjem Igu srečali medveda. Seveda je zavladal velik strah. Ta medved straši že dlje časa okrog Rakitne in v sosesčini.

— Sleparskega agenta so prijeli orožniki na Dolenjskem. Zavaroval je ljudi in sprejemal predplačila. Tudi je prodajal stroje in sprejemal predplačila, seveda niso stranke dobile nikdar strojev, ker je slepar le izmišljene tvrdke zastopal. Pred dnevi je ukradel nekemu gostilničarju pri Litiji zlato uro in je pobegnil. Ko so ga orožniki dohiteli, je vrgel ukraden uro v jarek.

— V Naklem zvabil je Vogenov gospodar kovača Jauha Martina v svojo hišo in ko se je zmračilo, rekel je Pajer: zdaj ga pa imamo hudiča — porinil Jauha na klop in rekel, sedaj ga pa bomo kot Kristusa. Tone Šporn mu je pri tem pomagal in nabijali so ga z „dogami“, in ko je bilo tega dovolj, pravi Pajer: „sedaj ga pa obesimo“. — Obešanje je Pajerjeva specijaliteta — obesil je pred tremi meseci nekega revnega popotnika za rinko na stropu, da je bil že ves višnjev. Prisilila sta Jauha, potem, da je molil roženkranc s povzdignjenimi rokami. Ven grede ga je še Pajer davil. Navzoč je bil pri tem tudi Sajovic Janez iz Strahinja, kateri je ves čas branil — ter so ga potem ti zločinci tudi poškodovali na roki. Ta Pajer je doma iz Milj ter pravijo, da je svojega mrtvega očeta s par vrgel.

— Vas predstavili tri milje daleč. Vas Bentov v Ameriki se mora preseliti, in sicer ne le meščani, temveč tudi vsa poslopja, hiše, prodajalnice itd. Poslopja bodo namreč podrli in prepeljali po reki Platte tri milje daleč in na novem mestu zopet postavili. Zemljišče, na katerem sedaj stoji imenovana vas, je kupila „Union Pacific“ železnica, ki bode na dotičnem prostoru zgradila velika žitna skladišča.

— Skrunitev indijanskih grobov. Izvestne „znanstvene“ hijene ne morejo pustiti pri miru grobov starih Indijanov. V zadnjih 5 letih izgreble so te hijene okoli 1200 mrtvecev, od katerih so odnesli lobanje ter jih prodali za dober denar anatomskega muzeju. Glavne krivce so zasledili, med njimi so tatje „profesorji anatomije“.

— **Velike vremenske nesreče.** Vsled hudih nalivov okoli Katanije in Sirakusa je vsa tamošnja železnica razdrta. Družine železniških čuvajev so v veliki nevarnosti. Na več krajih je voda stopila za 5 metrov visoko. Prebivalci beže na gore, ker voda razdira bivališča.

— **Koliko se na zemlji porabi papirja?** Na celi zemlji je 3085 tovarn za izdelovanje papirja, katere dajo papirja 7904 milijone knjig. Polovico tega papirja porabijo tiskarne, 600 milijonov knjig papirja odpade na časopisje. Največ papirja porabi Angleška, potem Amerika in na to Nemčija; na četrtem mestu je Francija, na petem Avstrija in na šestem Italija.

— **Črnogorska vojska.** Črnagora ima zdaj, ko je dobila še eno novo gorsko baterijo, 40 topov Kruppovega sistema in 62 topov drugih sistemov. V vojnem času ima Črnagora 50.000 mož vojske razdeljenih v 8 delov. V slučaju vojne, kakor je znano, so vsi Črnogorci od 16. do 60. leta dolžni stopiti pod orožje. Na prvi poziv pridejo oni od 20 do 45 let, na drugi oni od 16 do 20, a na tretji oni od 45 do 60 let. Pešci so oboroženi vsi na moderni način. V cetinjskem arzenalu je bilo l. 1897. 30.000 pušk Berdankovega sistema in 40.000 pušk drugih sistemov, poleg tega 20.000 revolverjev. Leta 1898. daroval je ruski car drugih 30.000 pušk Berdankove iznajdbe in 3 milijone patronov. Leta 1877. za vojne s Turčijo je razpolagala Črnagora s 30.000 puškami starega sistema in nimela še niti jednega modernega topa.

— **Reformna obleka žensk,** ki si je pridobila po svetu že precej simpatij, ima vendar tudi svojo slabo, neprijetno stran. Po velikih mestih se je zgodilo že parkrat, da so ustavili in tudi že zaprli vestni ter skrbni čuvaji reda tako oblečene ženske, misleč, da so preoblečeni moški, kaki anarhisti ali kaj enakega. Par redarjem je v takem slučaju igralo veselja in ponosa sree v misli, da so rešili domovino velikanske nevarnosti, a kmalu se je pokazalo, da so zaprli le neko doktorico v reformni obleki.

— **Drevesa — brzojavni drogi.** V državi Kongo so za brzojavne droge drevesa, ki lepo zelene in katerim morajo izsekati veje, da niso na poti brzojavnim žicam. Navadne droge, kakoršne imamo mi, so namreč tamošnje velike mravlje vedno kmalu uničile. A ker se lotijo te mravlje le suhega lesa, je prišlo nekemu uradniku na misel, da bi uporabljali za brzojavne droge mlada, posekana debela, ki pa v zemlji zopet poženejo korenine. Najboljša za to so mahagoni drevesa.

— **Ženin brez nog.** Iz Brna javljajo: V Brigu, v kantonu Walis se je poročil te dni pohabljenec Schmidhalter, ki se je pred leti ponesrečil in so mu morali zato odrezati obe nogi prav do života. Njegovo telo je pritrdjeno na desko, in mož se pomika s svojima močnima rokama naprej ter gre lahko sam celo po stopnicah. Schmidhalter je prodajalec evetlic in si je s tem že precej pridobil. In tako je tudi ženo lahko dobil. Na svatbi je mladi zakonski mož brez nog celo — kegljal.

— **O pisanju na steklo** poroča pariški „Cosmos“: Že pred 6 leti je ženovski profesor Margot spoznal svojstvo nekaterih kovin, sosebno magnezija in aluminija, da puščajo na steklu neke sledove. Opozoril je svet na to, da bi se moglo pisati na steklo, in tako pisanje bi bilo trajno. Razni poskusi — kakor se je pokazalo in kakor poroča „Cosmos“ — so se dobro obnesli.

— **Tomaseo in Italijani.** Mesto Florenca je o priliki slavnosti stoletnice rojstva slavnega italijanskega pisatelja in politika čestitalo občini Šibenik v Dalmaciji kot rojstni občini tako slavnega moža. Občina Šibenik je odgovorila, da jo ta čestitka tembolj veseli, ker je bil Tomaseo Slovan in je goreče želel, da izgine italijanski jezik čim prej iz vse Dalmacije. Vsled te brzojavke šibeniške občine zavlada po vsej Italiji veliko ogorčenje in so nekatere občine na

pr. beneška odgovorila že prav surovo. Je pač smola, da n vsak Dalmatinec Italijan.

— **Štrajk v Dalmaciji.** Iz Drniša poročajo, da so v premogokopu v Velušiču opustili delo vsi delavci ter zahtevajo povišanje plače. Bati se je izgredov. Vsled štrajka tovorni vlak med Drnišom in Velušičem ne občeje.

— **Nova uniforma za avstrijske domobranske avditore.** Avditorji avstrijskega domobranstva dobijo v kratkem novo uniformo, ki bode podobna uniformi c. in kr. avditorjev skupne armade, samo da bode imela bele gumbе in srebrne zvezde odnosno ovratnike.

— **Sneg v Bosni.** V Sarajevu so imeli te dni že sneg, ki je padal ves dan in celo noč. Veliko sadja, katerega še niso povsod potrgali, je uničenega.

— **Carjevo suženjstvo.** Pariški „Journal“ poroča: Obrambna sredstva za carja so jako stroga. Nekoč letos se je sprehajal car v vrtu Carskega sela. Nakrat je hotel utrgati carici rožo, a ker ni mogel, je poklical vrtnarja, naj uvije carici šopek. Ko se je približal, je naenkrat poknilo in vrtnar se je zgrudil na tla. In takoj se je od vseh strani nabralo vse polno stražarjev k carju, da jim je naročeno ustreliti vsakogar, ki se približa carju za deset korakov. Car je odhajal v graščino jako potrta ter je preklinjal svoje suženjstvo.

— **Lord Kitchener in zakon.** O priliki nekega slavnega obeda pri angleškem poslaniku v Parizu je pripovedoval lord Kitchener, da so vsi njegovi odličnejši častniki neoženjeni. „Dober vojak“ je dejal Kitchener „se ne sme ženiti, jednako kakor tudi ne duhovnik, da po kakoršnih koli obzirih ni oviran v izvrševanju svojih najsvetejših dolžnosti“. „Ali moj soprog je pa oženjen“ opomni soproga častnika, ki se je v transvalski vojni odlikoval. Kitchener jej odgovori: „Izjeme so tudi v tem slučaju, milostiva“.

— **Tri poštene ženske na svetu.** Marquis Grenville je bil na dvoru angleške kraljice Elizabete jako priljubljen radi svojih dovtipov. Nekoč ga je vprašala kraljica Elizabeta, kaj sodi o ženskah. „Ne preveč ugodno“, je dejal marquis, „kajti poznam na svetu le tri poštene ženske“. Prisotne dame so obledele, a kraljica ga je smehljaje vprašala: „In katere so taiste?“ Grenville se je globoko priklonil ter pravil: „Vaše Veličanstvo je prva izmed njih — moja gospa druga — in tretje ne bom imenoval, da vsaka meni kakor bi ona bila ta tretja.“

— **Podzemeljsko meteorologično postajo** hoče v Přibramu postaviti dunajska akademija znanosti v globočini 1100 metrov. Tu bo v prvi vrsti seismograf, s katerim bo mogoče opazovati delovanje potresa pod zemljo in nad njo.

— **Tragična smrt vojaških beguncev.** Kako težko kaznuje vojaški zakon vojaške begunce, nam kaže sledeči slučaj, katerega poročajo madjarski listi. Štirje mladeniči, Ivan Gáll, Lovro Csibi, Ivan Máte in Mihael Fekes, vsi doma iz Csike, se nikakor niso mogli privaditi vojaški suknji in sree jih je vlekel proč na svoj dom, kakor tudi v tujino. Ravno v trenutku, ko so hoteli pobegniti čez mejo v Rumunsko, jih opazi straža in jim zakliče, naj obstoje. Ali vojaki so jeli še le zdaj pravzaprav bežati. Ko pa le niso na drugi poziv obstali, je straža dvakrat ustrelila na nje. Prvi strel je zadel Gáll in Csiba, ki sta po kratkih mukah umrla, drugi strel pa Mátea in Tekesa, ki sta težko ranjena obležala.

— **Razbojniki na Španskem.** V Španiji se pojavljajo razbojniške čete v raznih krajih. K razbojnikom gredo ljudje črne preteklosti, največ tatovi in morilci. Prebivalstvo je v velikem stražu pred temi tolpmi, pred katerimi ni varno ne življenje, ne imetje in morajo že zdaj ljudje trpeti bedo zaradi hudodelstev roparskih tolp. Najnevarnejši je ropar Torribio. Njega zasleduje cel oddelek žandarjev, ali prebivalstvo ga noče izdati iz strahu pred maščevanjem. Zaradi tega pa je že zaprtih mnogo gospodarjev.

— **Amerikanski trust govejega mesa.** V Prentenu (New Jersey) se je ustanovila tvrdka United States Peking Company s kapitalom 1 milijon dolarjev, ki se pa bode pomnožil na 500 milijonov dolarjev. Družba ima pravico izvrševati mesarski obrt na drobno in debelo, kakor tudi pravico, graditi parobrod in izvrševati parobrodni promet.

— **Nove vrste mize** je iznašel B. Wagefield. Miza je okrogla in ima trdno ograjo, na kateri je zadosti prostora, da se postavijo krožniki in namizno orodje. V srednjem delu, ki se da vrteti, so nastavljena jedila. Ako hoče kdo pokusiti kako jed, zavrti ta del in dotična jed je pred njim.

— **Grofica Štefaniya Lonyay proti svojemu očetu.** Londonski list „Truth“ ve poročati, da namerava grofica Štefaniya Lonyay tožiti svojega očeta belgijskega kralja Leopolda II. zaradi zapuščine svoje matere kraljice Henrijete. Kraljica je zapustila okoli 1 milijon frankov svojega lastnega premoženja. Ta svota bi imela po postavi pripasti njenim hčeram. Kralj Leopold pa temu ugovarja ter pravi, da je on večkrat dajal kraljici velike svote, ki mu niso bile nikoli vrnjene, zaradi tega smatra zapuščino za svojo last. Grofica Lonyay je pa nasprotnega mnenja in je vložila tožbo proti svojemu očetu. Pač res „kraljeve“ razmere!

— **Iz Londona v Pariz po zraku.** Dva Angleža sta ponudila Santos Dumontu 200 tisoč frankov, ako s svojim zrakoplovom pride po zraku iz Londona v Pariz. Zrakoplovec je izjavil, da potrebuje za priprave eno leto časa.

— **Irci in Angleži** so se v izredno velikem številu udeležili romanj v Rim in se predstavili svetemu očetu. Značilno je to, da so za addresso na svetega očeta glasovali tudi protestantovski Irci; mnogo se jih je tudi podpisalo na udanostno addresso, katero je izročilo 225 irskih korporacij sv. očetu.

— **Velikanski železni most** stavijo Amerikanci med Novim Jorkom in Brooklynom v Severni Ameriki. Most bode stal nad 32 milijonov kron in bode izgotovljen tekom dveh let. Most bode 220 čevljev daljši, kakor velikanski takozvani Klintonov most v Kanadi in 780 čevljev daljši, kakor oni čez Niagara slape. Dolg bode 7200 čevljev.

— **Amerika noče grdih ljudi.** Preselitvena komisija v Ellis Islandiji je nedavno zavrnila nekega priseljence zaradi tega, ker je bil grd. Mož je čevljar, pa si je dal nekoč dreti zobe; oni, ki mu je drl zobe, pa je tako grdo ravnal ž njim, da mu je usta pretegnil in po vrhu se mu je še naredila bolečina v obrazu, ki je zapustila odurno brazgotino. Ko komisija v Ellis Islandiji ugleda tega človeka, zakliče: „Kaj s takim obrazom si upate priti v Ameriko in tukaj delo najti? Nazaj!“ In čevljar z brazgotino v licu je moral zopet nastopiti dolgo pot nazaj v Evropo. Tako zdaj ne zadostuje več, da mora oni, ki hoče iti v Ameriko, imeti dosti denarja seboj, marveč biti mora tudi lep.

— **Klub kadilk.** V najelegantnejšem predelu svetovnega mesta London in sicer v palači Portman, se shaja ta klub kadilk. Saloni so opremljeni nad vse moderno in razkošno. Kljub je razdeljen na tri razrede; v prvi razred sprejemajo se kandidatke, a vsaka mora imeti vsaj osemnajst spomladi. Te imajo nalogo, da se učé svaliti cigarete, pušiti skozi nos, elegantno prižigati smodke, graciozno držati cigareto v malih ustnicah itd. Kadar kandidatka z dobrim uspehom izvrši prvi razred, jo sprejmo v družega. Tu pa že kade vse: cigarete, smodke, tabak t. j. v pipi itd. Tudi se morajo priučiti poznati razne vrste tobaka, razločevati avstrijsko viržinko od italijanske. Učé se o raznih vrstah finih smodk in lepo dišečih cigaret in prijetnega tobaka. Poznavati morajo vse različne vrste tobaka, smodk in cigaret. Nalašč zato nastavljeni in dobro plačani profesor učí jih o vsem, kar potrebuje kadilka. Mož je v najlepših letih in oblečen nad vse elegantno in gosposko. Ko kandidatke dovrše tudi drugi razred, prestopijo v tretji in najvišji razred te slavne in originalne akademije. Tudi v tem

razredu imajo svojega decenta, a mož je že bolj v letih. Seveda ni treba omenjati, da je oblečen moderno in elegantno. Tu opaziš poleg mladih gospic tudi stare gospodične in gospe sivih las. Članice tega razreda pa kadé kakor Turki cigarete, smodke od navadnih do najpristnejših havân. Druge imajo pipe iz porcelana, lesa, iz morske pene, iz jantara itd. Druge zopet, — ne zamerite prijazne čitateljice! — žvečejo tobak ali po domače rečeno: „čikajo“. Dalje se učé, kako se najbolje mešajo razne vrste tobaka. Mnoge od njih se učé, kako se na najbolj eleganten način z vso gracijo vzame priza tobaka za nos. Članice tega kluba so aristokratke iz starodavnih plemenitaških rodbin, kakor tudi iz denarne aristokracije, katere pripadajo dvanajsterim rodovom izvoljenega naroda izraelskega. To se lahko razume, ako se vzame v poštev, da je članarina tako visoka, da jo zmorejo le krasotice iz visokih denarnih krogov. — Morda tudi v Ljubljani kaka emancipantka začne kaj podobnega.

— **Bicikelj nasprotnik biljarda.** Na Francoskem, v domovini biljarda, ta igra od leta do leta pojemlje. Za vzgled navedemo le to, da se je l. 1889. nahajalo v gostilnah, raznih klubih itd. na Francoskem 96.000 biljardov, od katerih se je plačeval davek; a že l. 1901 je padlo število obdačenih biljardov na 89.000 torej za 7000! To razmerje se porazdeli tako, da zmanjka iz Francije na leto do 500 biljardov. Uzrok temu popuščanju plemenite biljardne igre pa je v prvi vrsti bicikel. Ljudje iz vseh slojev, ki so si preganjali prej prosti čas na biljardu, se rajši zdaj vozijo po prosti prirodi in navadno pri tem ne izgube nič. Vender ima tudi bicikelj svoje slabe posledice.

— **Kača klopotača.** Pred nedolгим časom se je govorilo, da je v Ameriki neki gospod pogostil svoje prijatelje z mesom kače klopotače. A veliko jih je dvomilo o tej novici toda kakor poroča neki sotrudnik „Daily News“, stvar ni izmišljena. On sam je namreč prisostvoval neki pojedini v Novi Mehiki, kjer so jedli meso kače klopotače. Meso je trdo in belo z rudečimi lisami, njegov okus je dober! A če hočejo kačo pripraviti za obed, jo morajo kolikor mogoče hitro usmrtiti, ker — tako se misli — težko ranjeni reptil svoje strupene zobe potegne v meso in ga tako zastrupi.

— **Jokajočega postajenačelnika** imajo na neki postaji blizu nove bregenške železnice. Kakor na vseh postajah te železnice, upravlja tudi tu posel postajenačelnika ženska. Te dni ni mogla premeniti tira prihajajočemu vlaku in v tej zadregi jela je jokati. Rešil jo je neljubih posledic neki slučajno navzoči inženér.

— **Čudna žena.** V Ameriki živi neka Marija Eska, ki je že 40 let omožena, a cela ta leta ni še pregovorila s svojim možem ne — besede! Tako se je nekoč ta ženska zaprisegla in to prisego drži! Zares, neverjetno čudo!

— **Zalepke opusti Nemčija.** Leta 1897 so bile upeljane in istega leta se jih je izpečalo 8 milijonov. A že naslednje leto je padlo število za polovico. Leta 1900 je znova padlo število — in po najnovejši statistiki se je izpečalo v letu 1901 samo 2,625.509 dopisnic. To število je jako majhno v primeri s številom pisem, kojih je šlo križema po Nemčiji in iz nje 1771 milijonov. Zalepk potemtakem več potreba ni.

— **Turška cenzura.** V sultanovi državi je cenzura v istini — turška. Iz tujih dežel se ne sme prodajati v Turčiji noben naučni slovar, ker so v njem članki tudi o sultanah, dalje je tam prepovedan Tassov „Osvobojeni Jeruzalem“, Viktor Huga „Les Orientales“, Lafontainove basni, Bouillettov „Atlas de Geographie“ itd. In vender se vse te knjige dobivajo v carigranskem predmestju Pera — naslovni list se vzame s kake druge nedolžne knjige in stvar se je srečno utihotapila v knjigotrštvo. Na prepovedanih knjigah so navadno prav nedolžni naslovi, kakor: „Slovnica francoskega jezika“, „Vrtnarstvo“, „Sofijini doživljaji“ itd.

— Kaj je pravi vzrok srbske krize ali: *cherchez la femme!* Listi poročajo, da je bil car že pripravljen sprejeti srbsko kraljevo dvojico, a da se je carica temu uprla. Tudi dve veliki kneginji, hčeri črnogorskega kneza, sta izjavile, da se ne moreti sestati s kraljico Drago. Vsled teh ženskih protestov je car izjavil, da pač sprejme Aleksandra in Drago, toda ne na dvoru marveč v vili ministra vnanjih poslov grofa Lamsdorffa. Vsled tega je nastala v Srbiji ministrska kriza.

— Najmanjša knjiga na svetu. V Birminghamu v Ameriki je te dni zagledala beli dan knjiga, ki je najmanjša na svetu in ki vzbuja splošno zanimanje. Knjiga je nekak leksikon in je visoka 30 mm, široka 26 in debela 17½ mm. Črke so primerno knjigi tako majhne, da se more čitati le skozi daljnogled. In vendar pravijo, da je knjiga jedno najpopolnejših književnih del.

— *Belaeniceps Rex* je zoologično ime nekega ptiča, ki biva v centralni Afriki. Život in noge ga spominjajo na štokljo, vrat in glava na pelikana, tako da si mislimo, da ta ptič ne tvori posebne vrste med ptiči, marveč da je bastard. A to ni res. „*Balaeniceps Rex*“ ima po vsem drugačno okostje, kakor drugi ptiči in tvori zase posebno vrsto v živalstvu. V marsikaterem muzeju vidimo tega čudaka. Zdi se, da je njegova domovina v centralni Afriki kaj majhna.

— Kupčija z dekleti v južni Afriki. Iz Kapstadta se poroča: V zadnjih dneh so se tu odkrile senzacionalne stvari zastran kupčije z dekleti in ženami, ki so bile iz Evrope pripeljane v južno Afriko. In to so delali največ agenti. Imenitni inserati — posebno v angleških listih — so vabili dekleta, ki so šla na led. Vso golo resnico so izvedela še le v Afriki, ko so nastopila svojo službo kakor sužnje. Da se je razvila kupčija z dekleti v južni Afriki, je največ pripomogla angleško-burska vojna. Proti kupčiji so začeli energično postopati.

Loterijske srečke.

V Brnu dne 12. novembra t. l.: 7, 86, 19, 1, 25.
Na Dunaji dne 8. novembra t. l.: 55, 54, 89, 32, 4.
V Gradci dne 8. novembra t. l.: 73, 74, 81, 75, 51.

Tržne cene.

V Ljubljani dne 14. novembra 1902. Pšenica K 7.50 h, rž K 6.— h, ječmen K 6.30 h, oves K 6.50 h, ajda K 7.— h, proso K 6.50 h, turšica K 7.— h, leča K 8.— h, fižol K 10.— h. Vse cene veljajo za 50 kilogramov.

J. Blasnikova tiskarna

v Ljubljani na Bregu št. 12

se priporoča sl. občinstvu v izvršitev vsih tiskarskih del, kot: knjige, brošure, okrožnice, naslove na pisma, pisma, kuverte, račune, vizitnice, cenike, jedilne liste, programe za veselice, naznanila (plakate), itd. itd.

Tudi izvršuje edina v Ljubljani litografska dela v eni ali večih barvah.

Vse po najnižji ceni okusno in hitro.

V zalogi ima mnogo knjig za mladino ter razne muzikalije.

Cenik se pošlje zastonj in poštne prosto.

Največji izbor.

Skrbno izdelovanje

Preobleke. Popravila.

Najnižje cene.

L. Mikusch,
tovarna dežnikov,
Ljubljana, Mestni trg 15.

32

Ravnokar je izšla
v zalogi J. Blasnikovih naslednikov v Ljubljani

Velika in Mala

PRATIKA

za navadno leto

1903,

ki ima 365 dni.

Na svetlo dala c. kr. kmetijska družba.

J. Blasnikova „Velika Pratika“ in „Mala Pratika“ katero izdaja c. kr. kmetijska družba že nad pol stoletja in katera izhaja od svojega rojstva že čez sto let, je torej edino le prava, starodavna „Pratika“, katero je toliko let skrbno urejal rajni prvoboritelj Slovencev, dr. Janez Bleiweis in v. č. g. župnik Blaž Potočnik ter razni drugi učenjaki duhovskega in svetnega stanu. Ta „Pratika“ ima na prvi strani podobo sv. Jožefa kot uradno potrjeno varstveno znamko. Zatorej zahtevajte le zmiraj Blasnikovo „Veliko Pratico“ vsako drugo zavrinite, kot nepravdo.

„Velika Pratika“ stane 24 vin., „Mala Pratika“ pa 20 vin.